

Бо Маруся не така,
Не умів тропака!

(Зривається і починає присюдами гуляти до окола огни
в руці тримає фляшку, а в другій ковбасу).

СЦЕНА II.

(надбігає I. Циган).

I. Циган: Що ви кричите, а то ти діду, сиди
тихо! Не було нікого тутки.

II. Циган: Ані пса! В таку гущавину, хто за-
де.

I. Циган: (до третього цигана:) Ти Сандор йдеш
на край ліса, як би почув, що хто їде, або йде, то
дай знати, чуюш.

III. Циган: Чую, (скоро відходить).

II. Циганка: Що, певно трафилось що доброго?
го?

Кривий: (сідає на своє місце:) Потягнув со-
лонини цигане, що?

I. Циган: Тебе діду носить по ночах.

Кривий: Або я тобі ворог, чи що? Кілько лі-
ми ся вже знаєм.

I. Циган: Так мовчи, як що побачиш.

Кривий: Як лишень що доброго.

I. Циган: (шепотом щось говорить циганам
старій, а тая відходить:) Удалося, щоби лишень
не злапали.